

at drive i nogle Aar, og vi derefter taltes ved, vilde det vise sig, at han var kommet til en anden Opfattelse af, hvorledes Landbrugernes, specielt Gaardmændenes, Indtægter er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem, der nu talte, gik ud fra den ganske forkerte Forudsætning, at jeg ikke kendte noget til Landbruget. Jeg er født paa Landet, er en Bondes Søn og har levet mine første atten Aar ude paa Landet, saa jeg er slet ikke saa ukendt med Landbruget. Jeg har endnu mange Venner og Bekendte ude paa Landet og kender godt deres Livsforhold. Det var demæst ikke mig, der havde fremført disse Oplysninger angaaende Sparekasserne. Jeg citerede Direktør Olesen; det er ham, det ærede Medlem skal henvende sig til, naar han vil bestride Rigtigheden af de Oplysninger og den Vejledning, de giver. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der opgives den rigtige Indtægt, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg i min Tale udtrykkelig sagde, at jeg gaar ud fra, at det er rigtigt. Derimod finder jeg i et Blad, der staar det ærede Medlem meget nær, „Nationaltidende“, for 21. Oktober en Artikel, i hvilken man, saa vidt jeg da kan forstaa, hævder den Opfattelse, at det er for tidligt, de ærede Landbrugere begynder at klage. Der staar i denne Artikel, at det er „et ubestrideligt Faktum, at Landbruget har haft en Række udmærkede Aar, og en stor Del af vore mest ansete Landmænd har villigt erkendt dette og hævdet, at det danske Landbrug har haft en Række gyldne Aar“. Naar nu det ærede Medlem bestrider den Fremstilling, jeg har givet af Sagen, maa jeg saa ikke bede det ærede Medlem og de øvrige ærede Medlemmer af Venstre om at tage fat paa Tallene, paa de Opgivelser, der stammer fra selve Landbruget. Lad os faa en Diskussion om dem. Den Tale, at jeg skulde have en Gaard, er jo rent hen i Vejret. De, der har Gaardene, har jo opgivet disse lave Indtægter og forstaaer altsaa — idet jeg henholder mig til „Nationaltidende“ — ikke selv at se, at det har været saa gyldne Aar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Jensen: Det overrasker mig noget at høre, at det ærede Medlem har opholdt sig saa længe paa Landet, det har absolut ikke været at mærke paa de Taler, han tidligere har holdt. Men efter de Tal, jeg her har nævnt, maa jeg paastaa, at de Tal, det ærede Medlem opgav forleden, hvor han kun nævnte Sparekasseindskuddene fra Landet, men ganske glemte, hvilke mægtige Indskud der er gjort i Byerne, gav et fuldstændig misvisende Billede af Forholdene. Det er det, jeg med mine faa Bemærkninger vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa: Indskuddene er vel steget stærkt paa Landet, men er der dog kun fordoblet, medens de her i København er 4—5-doblet. Derfor staar det Billede, som fremgik af det ærede Medlems Udtalelser forleden, ikke rigtig godt til Virkeligheden. Jeg har opgivet nogle Tal, som giver et bedre Billede af, hvorledes Forholdene er, og dem har det ærede Medlem absolut ikke afkræftet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg er ikke saa letsindig straks at afkræfte Tal, som jeg ikke kan kontrolere — det kan jeg eventuelt senere gøre —, men jeg vil tage min Tilflugt til det ærede Medlems Venneorgan, „Nationaltidende“, hvor der i samme Artikel, jeg før citerede, staar følgende: „De fleste Gaardmænds Sparekassekonti viser utvivlsomt en ret betydelig Forøgelse, og hvis de større Gaarde ikke helt har spist Mervortjenesten op eller anvendt denne til uproduktive Foretagender som kostbare Bygninger, Pragt-Automobiler eller lignende, saa maa de sikkert ogsaa have Modstandskraft til at taale en Nedgangsperiode, som med Sikkerhed kunde forudses.“ Altsaa, dette konservative Blad venter, at der er tjent saa rundeligt ude paa Landet, at de ogsaa kan ride den Storm af, der nu antages at ville komme, efter hvad Venstremænd profeterer. Bladet tilføjer saa følgende, der maa staa for dets egen Regning: „Men mon der ikke i Talen om Landbrugskrise er et politisk Moment? . . . Man kunde da meget vel tænke sig, at drevne Politikere som et Modtræk mod virksom Hjælp til Industrien opfandt den Myte, at det danske Landbrug var lige saa trængende til Hjælp som Byerhvervene. Landbruget hyler jo altid, og da der nu faktisk maa være Nedgang i dets Indtægter, kan man forstaa, at Landboen